

[Udenrigsministeren]

menter i dansk markedspolitik. Det synes jeg der er grund til at være taknemmelig for.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er jo påfaldende, at man mødes med hån, når man siger, at den nordiske debat vedkommer denne debat. Det er værd at erindre sig, og det skal også blive erindret, fordi det stemmer så dårligt med, hvad regeringspartierne medlemmer af Nordisk Råd siger, når vi er på Nordisk Råd, hvis de altså overhovedet siger noget, for dér har man meget travlt med at understrege, at denne fælles nordiske strategi er vigtig. Sagen er jo den, at vi får fælles marked, uanset hvad Danmark foretager sig eller ej, og jeg går ud fra, at udenrigsministeren er enig med mig i, at EFTA-aftalen betyder, at det her kommer til at løbe. Spørgsmålet er bare, hvem der sætter betingelserne for det.

Vi prøver at fremlægge en nordisk strategi, som er i samklang med bl.a. hr. Ellemann-Jensens politiske partigruppe i Nordisk Råd, nemlig midtergruppen. De norske midtergruppemedlemmer har meget stærkt understreget behovet for, at vi får denne taktik til at fungere. Og i øvrigt er der også i hr. Erhard Jakobsens partigruppe, i det omfang hans parti deltager i det nordiske samarbejde, støtte til den fremgangsmåde, hvor man altså prøver på på forhånd at finde frem til fælles nordisk fodslag. Kald det, hvad I vil, men der er ikke tale om at deponere sin handlefrihed.

Udenrigsministerens eget parti er også gået med til, at vi prøver at fremskynde »Norden som hjemmemarked«-forslaget i Nordisk Råd, og det er vel en måde at komme dette her i forkøbet på, hvis det overhovedet skal give mening. Det kan også godt være, at det er meningen, at det ikke skal give mening, og at det kun er noget, man laver til ære for ikke så meget CDs vælgere, for de er vel ligeglade, men Venstres vælgere, som ikke er ligeglade. Man gør det måske for at lave et opvisningsnummer og siger: vi går stadig væk ind for det dér med det nordiske, og så er man i øvrigt bedøvende ligeglade; det synes jeg noget tydede på i ministerens tale.

Jeg vil godt høre, om det virkelig er rigtigt, at det at lave aftaler med de nordiske lande på nordisk niveau, er at deponere sin

handlefrihed. Jeg synes, det er godt, at vi har de bilaterale aftaler, og jeg ved, at det påskønnes i Norden. Også, at man vil komme ud over det, der oprindeligt var meningen, hvor det blot var et spørgsmål om at være ekspeditionskontor, hvor de kunne hente oplysninger i en skuffe. Nu vil man have konsultationer, det er meget værdifuldt. Men der er altså forskel på at lave det her og så lave den fælles nordiske strategi, til ære for hvilken vi har hele det store, dyre nordiske apparat.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ministeren sagde, at regeringen var enig i rækkevidden af artikel 100 A i den fortolkning, som hr. Ivar Nørgaard gav den, og at det jo var sagsøger, der skulle sandsynliggøre, at miljøhensyn i virkeligheden dækkede over protektionisme, og at det ville være let at afvise, når vi ikke selv havde en produktion. Det håber jeg da ministeren har ret i, for jeg mener også, at i så tilfælde burde det være let. Men jeg bemærkede, at hr. Ivar Nørgaard i sit første indlæg jo faktisk havde et spørgsmål lige netop omkring dette.

Jeg tror da, problemet kommer i de tilfælde, hvor vi har en produktion. Hvis nu Danmark vedtog en lov, hvor man forbød maling med et højt indhold af opløsningsmidler, fordi vi erkender, at det giver hjerneskader, så kunne vi meget let komme ud i den situation, at de andre EF-lande – som ikke erkender det, ikke nogen af dem, vi er de eneste – ville sige: jamen det er en teknisk handelshindring, fordi Danmark har nu en blomstrende industri, der producerer vandopløselig maling, og det, de kalder miljøhensyn, det er i virkeligheden protektionisme, hvor de ønsker at holde alle de andre malinger ude, og vi har spurgt 117 forskellige eksperter, og de giver os ret.

Så mener jeg, at Danmark ville stå i en situation, hvor vi ville blive nedstemt, eller hvor vores holdning ville blive omgjort af Domstolen, og ministeren har ikke sandsynliggjort, at den situation ikke kan opstå.

Den anden giver jeg ministeren ret i, så nogenlunde da.

Ivar Nørgaard (S):